

ընկալու. քաղաքին մէջ. սակեցալ Միւ- լովի կրթարով Աւարտի կայսեր հետ պիտի տեսնուի:

Արալի թէ, Գաղղեոյ կառավարու- թիւնը Չինաստանի դէմ ըլլալէք պա- տերազմին վայոք Արղղեոյ կառավարու- թեան հետ չկրնայով համաձայնիլ՝ զե- նաւորական պատրաստութիւններն առ- այժմ դադարեցուցիւ: Իսկ Մարտի դէմ պատրաստութեան արդէն յիշ- եալ տէրութեան սահմանադրութիւնը հասած է: Այս զօրքերը՝ Մարտ- զի հոգը մանկով՝ ապստամբ արարները պիտի պատժեն. բայց անոնց ապագայ թշնամութիւններէն ու յարձակումներէն բոլորովն ազատ ըլլալու համար Մա- րտի սահմանադրութիւնը կ'ընեն որ աւարտներու որչ կ'ընեն ան պիտի դը- րուեն ու Նիւրնբերգի Գաղղեական եր- կիրներուն պիտի խառնեն մինչև Սու- լուիս անունը գնալ, որ Գաղղեոյ ու Մա- րտի երկիրներուն սահման պիտի ըլլայ:

Արալի թէ Արղղեոյ կառավարու- թիւնը կտրուի երկարով թէ Գաղ- ղեացիք Մարտի ձեռքէն շատ երկիրներ առնելու միտք ունեն, բայցարութիւն խնդիր է Գաղղեոյ կառավարութիւնէն: Բայց չկարծուիք որ այս պատճառաւ յիշեալ երկու տէրութիւններն աւրուին կրարու հետ:

Բ. Գուրը կ'ընէ հետադարձան լուր մը կը ծանուցանէ թէ Ապսիլայի տէրութիւնը պատերազմ հրատարակե- լի Մարտի դէմ:

Հնդկաստանէն կ'ընէ վերջին լուրե- րուն նայելով, միջին գաւառներուն մէջ անպատարութեան կրտիր գետ բո- լորովն չէ մարած:

Ֆերոզի շահ անուն պատարապե- ար Մընտիլիար անուն քաղաքը կոնե- լով՝ 700 բանտարկեալ ապստամբներու տղատութիւն տուեր է և անդիպացոց քաղաքական գործակալն ալ այս առթիւ սոյննըվեր է:

ուսմուց գրել, և երևն պարտք համարան ա- նարդի կարգերու հնարքն ալ առաջուց հան- ծարիլ:

Արեւելէ գրին այս նախագործութիւն- ներն ընդ էր: Զէ: Ինք դուռը բաց պատկեր, թշնամի ալ մտեր իր ազատութիւնն առեր առ- րեր է: Իր անտեսանալութիւնն ու հեղու- թեանը դատապարտելուն տեղը թշնամիին զան- թաւանք իրականը ունի: Թշնամին թշնամի է և ոչ բարեկամ: Թշնամին թշնամի բուռե- լու համար, հարկաւորաբար թշնամի թիւնըն- լու է: Թշնամի մէկն ալ ուրիշն իրեն թշնամի ճանչնալէն և անտեսելէն ետեւ, ինչպէս կըր- նայ պահանջել որ թշնամին իրեն հաճողապար- ըլլար, որ ըսել է, իրեն բարութիւնն ու ոչ շարու- թիւնըն ընէր, կամ թէ ըսնէր, բարեկամ գործ կատարէր:

Ար հասկնանք, ինք իր ոտններէն ուղ- դատութիւն պահանջելով արգարութեան կը բողբէ: Գաղ է. « Եւստամայն կորսուցիք, . . թերևս ի. բուն իցէ. . . և յառնիցէ: » Արգա- րութիւնն Արատիտի բաժնին պէս, ալ լարհ- րիս փոխած աստեան իր զարգացման վերջին հետքը գիւղերուն մէջ ձգած է, և ևս ձախարար Արեւելէ գրին իր ոտններէն աւելի զիւրը բը- նակամ չունէր իրեն տարի առաջ, հիմայ ալ բոլորովն հետադարձ է անիլ: Իր ժխտած պար- տուարութիւններն արեւելեան պահանջուն առ- զակէ:

Արգարութիւն պահանջող մը արգարու- թիւնն էր արդեօք, իր հակառակորդաց պատա- լանին տեղ անթշնամանելն անձանց անտեսելը բանտարկել, և իր անպարկեշտութիւնն մէջ տարազեղ քաղաքներով անուններին սպաննելը:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Անցեալ հինգշաբթի օրը Բ. Գրան նախարարները ժողով ըրին Բ. Գուրը ընդ նախագահութեամբ բարձրագոյնի: Սեճ Եպարքունի: Յիշեալ ժողովին ներկայ էին նաև առանց պաշտօնի նախարարներն ալ:

Այսպիսիան հրամանաւ՝ Տրապիզոնի Տէֆթերաթ Թէֆթիզ պէյը Երզրու մի Տէֆթերաթ անուա- նեցաւ:

Երզրու մի Տէֆթերաթ Համիտ է- Ֆենտին Տրապիզոնի Տէֆթերաթ ան- ուանեցաւ:

Գորձեալ կայսերական հրամանաւ՝ Սիլվիթի գոյմազամ Իսմայիլ է- Ֆենտին Սարիբի գոյմազամ անուա- նեցաւ:

Ալեկզորուի գոյմազամ Բիֆթ Եհմա պէյը Տրամայի գոյմազամ ան- ուանեցաւ:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ինկիւրիէն հետեւեալ նամակը կը գրեն մեզ տեղւոյն Առաջնորդին ըրած գովիլի ջանքերուն վայր:

« Անձկանք Մ-է-է արդոյ հրատարակիլ:

Միտուն լրագրող թերթերը ազգա- յին բերկրապատար լրոց օժտարան մը ըլ- լալով, մերթ ընդ մերթ ազգասիրաց սիրտերը պանծալն զորոյցներով կ'հանդ- չեցունէ, ուստի կը յուսամ որ նուստ բաժանորդիդ ներկայ գրով ձեզի հաղոր- դած անձկաւէս իմաստներուն արձագան- զը հնչեցունելու կը բարեհաճիք ազգա- սիրտար ի զնմութիւն սրտի բոլոր հա- մազգեաց՝ մանաւանդ բարեկարգ լիճա- կայնոցն Գաղղաթիոյ սրբոյն Աստուա- ծածնի դերահաշաշ վանուց:

Այս սուրբ ուխտը կը ընեն տակաւին երկուց ամաց շրջանները չի աւարտած՝ թէ բարոյապէս և թէ նիւթապէս բա-

րերաղով թիւններով պայծառացած կը փայլն ի ներկայս՝ անձնանուէր ջանիք և աշխուրջ հսկողութեամբ իւրն հո- դեօք փեսայի՝ արժանապատիւ Տ. Մկրտիչ ազգասիր և ուսումնասիր վար- դակերտի պատուարժան սուրբ Հօր: Անոնց առջև ապարադք փճակին հմուտ կըրզ ազգայինք ներկայ բախաւարու- թեանը հետ բաղդատելով մեծ տարբե- րութիւն և փոփոխութիւն կը նշմարեն, և իրենց սիրտերը ցնծութեամբ կը լեց- ուի, որովհետեւ քանի որ յիշեալ գե- րագոյնի Առաջնորդը Սուրբ վանքին կառավարութեան երասանակը իր ձեռքն առաւ, շատ կերպ գոյութեան արժա- նի անօրէնութիւն և շինութիւններ յա- աջ ապրած է: Երբին Սուրբ հայրու- թեան անդուլ արքունութեանց շնորհիւ մէկ տարուան մէջ քոսն և հինգ հաշար տոխտար պարտոց դուսարը վճարվե- վեցաւ, վանքին տարեկան ծախուց և և կամուրջ վայոք օգտակար անօրէնութիւն- ներ ընելով՝ հաստատուն հիմանց վայ կայացաւ: Սրբոյ Տաճարիս հոյակապ գմբէթին ի հետոյ խանգարեալ շէնքերը լաւապէս նորոգվեցան, և վրան մեծ ու փառաւոր Խոս մը կանդնեցաւ, որն որ երբեք սովորութիւն կ'ընէր այս երկ- րիս մէջ: Նոյնպէս կը փայլն ի տես ան- ցաւորաց սրբոց Խոսին նշանը և նորա- շէն գանդակատան վայ, և նոյն զըմ- րէթին առաջնորդանը վայ փոքրիկ բայց զեղեցիկ զանգակատուն մը կառուցաւ, ուսկից արդէն կը հնչէ զանգակին ձայնը ի լուր բոլոր ազգաց: Աւելի զեղեցիկն ալ բնամ ժառանգաւորաց չքմաղ զըպ- րոց մը շինելու ձեռք զորոնելով մեծ փու- թով կը շարունակէ նոյն ազգօգուտ շե- նութիւնը կատարելագործելու ամէն կեր- պիւ, ուր Գաղղաթիոյ վիճակներէն ման- կունք բերել տարով զիտութեան հրա- հանգօք կը թելու: Մեծ փոյթ ունի: Ար- ջուպէս այն առաքելաշէն վանքը, որ առ- կից տարի մը յառաջ իր կարեւոր պի- տոյցն անդամ հօգալու զժուարութիւն կը տեսնէր, այսօրվան օրս ահա այսքան բարդաւաճանաց շնորհքներ կը փայլէ,

որոնք մեր խոհեմափայլ Առաջնորդին ու շաղիր դործաղրութեան արդիւնքն ըլ- լալով, յոյս մեծ ունինք որ առ յապայտ և առ յառաջադէմ պայծառութիւններով կը պայծառանայ Գաղղաթիոյ սուրբ ուն- տրն ի պարծանա լուծեան ազգիս: Ար- խնդրեմ Արդոյ հրատարակիլ, այս մեր խոհարհանուէր նամակիս զեղեցիկ լրագ- րող էջերուն մէջ հիւրընկալութիւն ը- նելով տեղ մը տալու բարեհաճիք:

Որով մնամ եւայն: »

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մայրաքաղաքիս բժշկական լրագի- րն այս երկու շաբթի օրը ելած թուոյն մէջ լուր կուտայ թէ այս շաբթու եր- կու հոգի քօլեռայէն բանդիքը են, մէկը Պէյօղլու միւսն ալ Պէշկիթաշ: Եւ կա- լելոյնէ թէ ասիկայ վախնալու բան մը չէ, որովհետեւ ամէն տարի այս միջոցին կը պատահի օղին փոփոխութիւններուն և շատ պտուղ ուսուլու պատճառաւ: ուստի պէտք է կրտէ պաղին գրոյ շանալ և կանոնաւոր կեանք վարել:

Անցեալ հինգշաբթի առտու եր- կու նոր շոգեշաբթ քորվեթ ալ կ'ընէ մայրաքաղաքս՝ Սուլթան և Էլէնի- Էլէն անունով: Այս երկու քորվեթ- ներն ալ՝ որոնք Անգղիա շինված են Սեւ ծովու Օսմանեան նաւախուժքին մասն պիտի ըլլան:

Մայրաքաղաքիս ժողովուրդի լրագի- րը լուր կուտայ թէ դատաստանական գոր- ծոց պաշտօնեայ և Երկրպետի փոխար- քային Գրան դործակալ (Քարու Քեահաթ) փեմ: Սուլթանը պէյիին այս անգամ Երկրպետս ճանապարհորդե- լուն նպատակն կ'ընէր իմացունել բարձ- րապատիւ Սայիտ փաշային, թէ միջե- րը Բ. Գրան կառավարութիւնը Սուէ- ին ջրանցքին խնդրոյն վայոք դաշնա- կից տէրութեանց հետ խորհրդակցելով որսում մը ընէ, յիշեալ ջրանցքը բա-

զը միայն մտածացողներուն անհնար է մարտեր և ապա ազգասիր ըլլալ: Տարիներով սխալաբու- թեան տեղի տուող և ուսնաշտ աստուութեան անձնատուր եղողներուն համար բրիտանեութիւ- նը շատ հինցած է, և խիղճներին անձնատու- թեան արեւոյթութեամբ թմբեցուցած Կերբերոս մըն է որ ալ չէ հալել:

Մտերմունք մէջ վարչի չափ խիղճ ազալողն չափ համբերութիւն և գետածից չափ գորով չունեցող յիմար իմաստուններն ինչ բարու- թիւն կրնան ընել մարդկութեան, երբոր իմաստ- նանալու և իմաստասիրելու տեղը, ուղտու սխա- կալութեամբ զոյրացած իրար կը հարածեն, կըր- ջերին մէկ անգամ փոփոխու տեսնամբ իրար կամ ինքզինքնին սպառելու չափ կաշխատին, և կ'փոփոխեն կրօններն, դժուարովայն տղանկն սփա- փելը չունին:

Թշնամանական, տեղե տուր քիչ մը խտե- բան սովորող թէ որ մարդկութեան սիրով կար- րին ամեն մէկ անգամ ոգորած աստեղիկ ձեր կրէ տարեաց մէջ ազգերունը մոշած ոտնորե- ընէ որ կը փշթէ: Ազգին բարեկրթութիւն տամ բարը անկրթ կրից բոց և ծուխ շնչէն անոր իմացականութեան մթնոլորտը մթաքնեկն և միտքը հեղձուցանելէն զատ ինչ կըրնայ ընել: Անանկ մարդ իր բարոյութեամբ քաղաքակրթութիւ- նին օրինակար կը ժխտէ, և յառաջադիմութեան հրաւիրած բողբութիւնը գործով վայրենութեան կառաջնորդ է:

Արեւմտեակ գրիչը թերեւս կուզէ որ ու- ստի չունենայ աշխարհի երեսը, որ ինքնին մի- այնակ խորհի և խօտի հանգարութեամբ, թէ որ հանգարութիւնը մըրկածուի սրտի մը հա- մարուն կըրնայ ըլլալ: Բայց թէ որ կ'ըստի կամ Բասի պակեկուն աշխարհընէ, զիմանք որ

Այս և Բոսս պակեկէն առաջ շատ Երկու- ներ և Գանատներ կրնան թողել: Մարդկային մտաց անդը մշակելու համար փաստակար անձինք- քը կենդանուոյն պակեկեցունելու չէրք երկրագոր- ծին փուշ կլեւուն պէս այլ բանական անգին մէջ փուշե նման բուսած փաստակար գաղափարները ջնե- ջելու ենք: Ապա թէ ալ Պողոսին միտքը մշակելու համար Պետրոսին գլուխը կտրել հարկ ըլլայ նե՛ ձը Պետրոսին գլուխն ոտոցը վայ կը մնայ:

Բայց այսու ամենայնիւ, Արեւելէ գրիչը վայրեկան մը միմտի թողուցը հոյոց մէջ վերցու- նելը բոլոր հակառակորդները. համարելով թէ իրեք տարի առաջ ոչ ոստի ունէր և ոչ իր թեր- թը խափանող. և այն յօղուածն որ սպառիչքը մերժէր էր, անարգել և ազնուգիմակ սպառած և տարածուած ըլլար: Ինչ պիտի ըլլար անոր նպատակն ու արդեւնքը: Արեւելէ գրիչին անտե- նը հիմակունէ իրեք տարի պակաս ունեւալով, իր լոյսն ու հմտութիւնն ալ հիմակունէ նուազ ըլ- լալու էր: Հիմայ որ իրեք տարի աւելի ծերանա- լէն և տեւ գրածներն իմաստե և նպատակի զուգի են, իրեք տարի առաջ գրած փրջին յօղուածը մեզի ինչ լոյս ինչ իմաստ և ինչ շահ պիտի ընծայէր, գուշակելու աշխատիք:

Խ. Պ. Սուլթան:

